

[Ministeren for offentlige arbejder]

stedet for med tog, fordi antallet af rejser til og fra disse mindre byer var for lavt til at opretholde en togbetjening.

En tælling, der blev gennemført i september 1984 (uge 35), viser, at der i gennemsnit udveksles 3 passagerer pr. togstandsning i Tolne og 2 passagerer pr. togstandsning i Kvissel. Lørdag og søndag er benyttelsen endnu mindre.

Det daglige antal standsende tog på de to standsningssteder er 8-11 pr. retning på mandage-fredage og 7-10 i weekenden.

Benyttelsen af de to standsningssteder er således fortsat meget lav, og der er ikke udvikling i gang i området, som tyder på, at benyttelsen vil stige markant.

DSB har derfor over for Nordjyllands amtskommune ved flere lejligheder tilkendegivet et ønske om snarlig nedlæggelse af de to standsningssteder, der herefter alene vil blive busbetjent af det amtslige trafikselskab.

Beslutningen er således ikke truffet endnu. Dens udfald vil bero på udfaldet af de videre forhandlinger mellem DSB og Nordjyllands amtskommune.

Spm. nr. S 230

Til *miljøministeren* (8/11 84) af:

Lohmann (S):

»Vil ministeren redegøre for sagen mellem Sammenslutningen af Firma-Funktionærers kursuscenter Færggården i Lohals og en nabo, Cevat Akduvar, 5953 Tranekær, og finder ministeren, at det er rimeligt, at miljø-sager af nævnte karakter trækkes i langdrag på den skete måde?«

Svar (21/11 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende om sagen, hvortil jeg kan henvise:

»Årsagen til klagesagen er etablering af et udsugningsanlæg fra hotellets køkken, som naboen ved skrivelse af 30. september 1982 til Tranekær kommune klager over giver lugtgener.

Da Tranekær kommune ikke finder, at der konstateres lugtgener, afvises sagen.

Denne afgørelse anker klageren til miljøstyrelsen, som den 15. april 1983 påbyder hotellet inden for tre måneder at »ændre ud-

sugningsanlægget sådan, at der ikke længere fremkommer væsentlige lugtgener for de omboende.«

Hotellet installerer ca. 1½ måned efter den fastsatte frist et kulfilter, som naboen den 19. oktober 1983 klager over ikke afhjælper generne.

Efter at miljøstyrelsen sammen med kommunen har foretaget en besigtigelse, hvor der fortsat konstateredes lugtgener, beder kommunen hotellet om at fremsende forslag til forbedring af forholdene inden den 20. marts 1984.

På baggrund af en redegørelse fra hotellet om sagen, som dog ikke indeholdt de ønskede forslag, anmoder kommunen den 20. marts 1984 miljøstyrelsen om en udtalelse. I sit svar anmoder miljøstyrelsen kommunen om at overveje et forbud mod de genevoldende aktiviteter.

Ved skrivelse af 23. marts 1984 meddeler kommunen, at den ikke deler miljøstyrelsens opfattelse af, at der fortsat er tale om væsentlige lugtgener.

Efter telefonisk aftale med miljøstyrelsen anmodes herefter embedslægeinstitutionen for Fyns amt og miljø- og levnedsmiddelkontrollenheden i Odense om at foretage en besigtigelse og vurdering af lugtgenerne.

Med skrivelse af henholdsvis 9. og 23. juli 1984 meddeler disse institutioner, at de ved besigtigelse har konstateret væsentlige lugtproblemer, og foreslår afhjælpende foranstaltninger.

Med skrivelse af 28. august 1984 meddeler kommunen hotellet, at udluftningen enten skal føres over tag, eller at der ved et af kommunen godkendt firma udføres lugtemissionsmålinger og fremsættes forslag om afhjælpende foranstaltninger.

Med skrivelse af 19. september 1984 er denne afgørelse anket til miljøstyrelsen. Styrelsen vil i nærmeste fremtid træffe endelig afgørelse i sagen.«

Med hensyn til sagsbehandlingstiden er det rigtigt, at den har været langvarig. Men jeg vil påpege, at det skyldes, at der har været uenighed mellem sagens parter dels om omfanget af problemerne, dels om, hvorvidt allerede gennemførte foranstaltninger har været tilstrækkelige.

Samtidig må det konstateres, at der gennem hele sagsforløbet til stadighed er sket behandling af sagen med henblik på en afgø-